

[Udenrigsministeren]

af NATO, hvor vi kommer med dette bidrag. Jeg synes, en dialog må være helt naturlig.

Over for hr. Arentoft vil jeg bare konstatere, at fremskridtspartiet altså nu definitivt er gået bort fra telefonsvareren.

Det har ikke været nogen hemmelighed, hr. Gert Petersen er en meget vidende politiker, og jeg beundrer ham, fordi han virkelig sætter sig ind i stoffet. Så kan man af og til spørge sig selv, om hans brug af citater osv. altid er lige fair. Institutet for strategiske studier i London kan man ikke i denne situation bare citere ved at tage deres årsberetning, der kom i september. Man må også citere det, de har udsendt efterfølgende, hvor de giver et helt andet billede af tingene. Det vil forsvarsministeren komme ind på. Det, jeg godt kunne have efterlyst hos hr. Gert Petersen, var, at der med lige så megen kraft i stemmen og på et tidligere tidspunkt var blevet protesteret imod den opbygning af SS-20, som finder sted i Warszawapagten.

Hr. Niels Helveg Petersen spurgte mig, om der var reaktioner fra Sverige, som udtrykte bekymring over dette her. Hertil må jeg svare, at mig bekendt er der ikke kommet nogen reaktioner. Det eneste, jeg har noteret mig – jeg tror, det var i Radioavisen i går – var, at den svenske udenrigsminister over for Sovjetunionen sagde, at Sverige nok selv skulle varetage sin måde at have sin neutralitet på, underforstået at det burde andre ikke blande sig i.

Jeg vil slutte af med at konkludere følgende: i morgen har vi som sagt dette møde i NATO. Ved dette møde vil man præsentere de danske synspunkter, som her har været til debat. Regeringen håber, at der under den efterfølgende proces imellem NATO-medlemslandene vil være tale om positiv modtagelse, selv om vi godt er klar over den, skal vi sige øjeblikkelige og spontane reaktion, som er kommet fra visse landes side.

Vi vil gerne sige til folketinget, at vi mener det alvorligt med dette forslag. Vi vil arbejde hårdt for det. Så må vi se, hvad der videre sker. Meningen er jo, at når vi nærmer os den 12. december – eller for at gøre det mere formelt op, når det udenrigspolitiske nævn har møde den 11. december – vil regeringen dér informere om sin stillingtagen.

Det betyder, at jeg ikke på dette tidspunkt vil kaste mig ud i teoretiske betragtninger om vetoret og consensus. Jeg kan kun konstatere,

at indtil nu har vedtagelser i NATO bygget på enstemmighed – eller consensus, som nogle jo kalder det. Vi håber, at vi kan trænge igennem. Vi håber, når vi måtte være kommet igennem med en løsning, at vi så får signalerne fra Moskva. Så er det nemlig Sovjetunionen, der har ansvaret for, om oprustningen skal fortsætte, eller om vi i fællesskab skal sige stop. Jeg håber det sidste.

Forsvarsministeren (Søgaard):

Jeg vil gerne gøre en enkelt bemærkning til hr. Stinus, som gik ud fra, at i NPG-møderne træffes der beslutninger. Det gør der ikke. NPG-møderne er alene et debatforum, som ikke træffer beslutninger, men lader tingene gå videre til det, man kalder Defense Planning Group-møderne, hvor de endelige beslutninger træffes.

Må jeg sige til hr. Palle Simonsen, at jeg naturligvis er glad for hans opfattelse af min klarhed i analysen – det samme gælder hr. Arentoft – i den debat, vi havde i maj måned på en forespørgsel fra hr. Gert Petersen. Det var den 17. maj. Det er da rigtigt, at vi på det tidspunkt prøvede at analysere, hvordan situationen var. Jeg skal senere gøre nogle bemærkninger herom til hr. Gert Petersen. Vi prøvede at analysere situationen, som den var på det nukleare område og også på det konventionelle område, og jeg prøvede, så godt det nu engang var muligt, at lægge op til en række af disse ting. Men jeg må påpege, at vi allerede i maj måned sagde noget om det, som for mig står som noget væsentligt, nemlig problemet med hensyn til nedrustningsmulighederne. Jeg kan henvise til mit indlæg i forbindelse med den forespørgsel, som her er omtalt, bl. a. i Folketingstidende 1978–79, sp. 11108. Efter at vi havde drøftet en hel del om de forskellige typer af missiler, sagde jeg:

»Jeg skal altså gerne summere det op på den måde, hr. Gert Petersen, at NATO har en mindre overvægt i kortererækkende våben, Warszawapagten en betydelig overvægt i mellemdistance- og længereækkende taktiske atomvåben.

Derudover ved vi, og det ved hr. Gert Petersen også, at den konventionelle overvægt er så helt og aldeles i Sovjetunionens favør.

Det er den situation, vi står i, og det er den, som er årsagen til den usikkerhed, vi